

Sionismin ristiriidat: Kognitiiviseen dissonanssiin perustuva poliittinen projekti

Moderni Israelin valtio, sionismin poliittisena ilmentymänä, on rakennettu sarjalle niin räikeitä ristiriitoja, että ne vaativat paitsi ideologisia vääristymiä myös oikeudellisen, moraalisen ja historiallisen logiikan keskeyttämistä. Kaukana siitä demokraattisesta turvapaikasta, jota se väittää olevansa, Israel on institutionalisoitunut etnonationalistinen ylivalta, pannut täytöntöön sotilaallisen miehityksen ja harjoittanut järjestelmällistä petosta – luottaen propagandarakenteeseen, joka romahtaa omien epäjohtonmukaisuuksiensa painon alla.

Totuuden puhuminen Israelista ei ole hyökkäys juutalaista identiteettiä vastaan. Päinvastoin: eräät äänekkäimmistä ja periaatteellisimmista sionismin vastustajista ovat olleet juutalaisia älymystöjä, tiedemiehiä, rabbeja ja fasismin selviytyjiä – heidän joukossaan **Albert Einstein**, joka kutsui sionistijohtaja **Menachem Beginia** fasistiksi vuonna 1948 *The New York Timesille* lähettämässään kirjeessä. Israelin arvosteleminen ei ole antisemitismia; se on vastustusta moraalista ja poliittista rappiota vastaan, jota sionismi on aiheuttanut juutalaiselle oikeudenmukaisuuden perinteelle ja palestiinalaisille, jotka kantavat päivittäin sen ristiriitojen kustannukset.

”Juutalainen ja demokraattinen” valtio: Käytännön oksymoron

Israel väittää olevansa sekä juutalainen valtio että demokratia kaikille kansalaisilleen. Tämä väite on enemmän kuin ristiriita; se on huolellisesti muotoiltu valhe. **Vuoden 2018 kansallisvaltiolaki** toteaa nimenomaisesti, että ”oikeus harjoittaa kansallista itsemääräämisoikeutta Israelin valtiossa kuuluu yksinomaan juutalaiselle kansalle.” Arabia, joka oli aiemmin virallinen kieli, alennettiin. Samaan aikaan **20 % Israelin väestöstä – palestiinalaisista kansalaisista – on laillisesti toisen luokan kansalaisia**, joilla on rajoitettu pääsy asumiseen, koulutukseen ja poliittiseen vaikutusvaltaan.

Kuinka valtio, joka perustuu etniseen yksinoikeuteen, voi väittää olevansa demokraattinen? Se ei voi. Mikään demokratia, joka ansaitsee nimensä, ei sisällytä rodullisia tai uskonnollisia hierarkioita peruslakiinsa. Israelin demokratia toimii juutalaisille, ja vain juutalaisille.

Arvostelu antisemitisminä: Kilpi vastuuta vastaan

Israel-kritiikin rinnastaminen antisemitismiin ei ole pelkästään epäloogista – se on älyllisesti epärehellistä. Hyväksymällä määritelmiä, kuten **IHRA:n työmääritelmä**, Israel käyttää juutalaista kärsimystä aseena opposition hiljentämiseksi. Se asettaa apartheidin, miehityksen ja etnisten puhdistusten vastustajat samalle viivalle antisemitistien kanssa, samalla kun se sivuuttaa monet juutalaiset – uskonnolliset ja maalliset – jotka tuomitsevat sionismin juutalaisen etiikan pettämiseksi.

Einstein, **Hannah Arendt** ja **Martin Buber** varoittivat kaikki, että nationalismiin ja väkivaltaan perustuva juutalaisvaltio päätyisi tyranniaan. Nykyajan ryhmät, kuten **Jewish Voice for Peace**, **IfNotNow** ja ortodoksiset antisionistiset juutalaiset, kuten **Neturei Karta**, jatkavat tätä perinnettä. Mutta Israelin ideologisessa kehyksessä nämä juutalaiset leimataan “itseään vihaaviksi”, groteski ironia valtiolle, joka väittää edustavansa kaikkia juutalaisia.

Tämä juutalaisen identiteetin latistaminen yksittäiseksi sionistiseksi narratiiviksi on hyökkäys juutalaista moninaisuutta vastaan – ja syvä petos juutalaista historiaa kohtaan.

Valikoiva oikeudellinen sota: Kansainvälinen oikeus poliittisena teatterina

Kun Gazan sairaaloita pommitetaan israelilaisilla hävittäjillä, vastaus on hiljaisuus tai hämärtäminen: “ Hamas käytti sitä tukikohtana.” Kun iranilainen ohjus aiheuttaa vahinkoa lähellä israelilaista sairaalaa, se leimataan välittömästi **sotarikokseksi**. Tämä ei ole juridista päättelyä – se on suhdetoimintaa, joka naamioituu oikeudenmukaisuudeksi.

Israel valitsee kansainvälisen oikeuden tarpeidensa mukaan. Se vetoaa itsepuolustus-oikeuteen **YK:n peruskirjan 51 artiklan** nojalla, mutta hylkää **YK:n turvallisuusneuvoston** sitovat päätöslauselmat ja **Kansainvälisen tuomioistuimen** päätökset. Se toimii lain yläpuolella, koska sen pääliittolainen, Yhdysvallat, takaa rankaisemattomuuden korkeimmilla tasoilla.

Tämä ei ole normien ohjaaman demokratian toimintaa – se on vallan suojeleman roistovaltion toimintaa.

Menachem Begin: Terroristista pääministeriksi

Ehkä räikein ristiriita Israelin “terrorismin vastaisessa taistelussa” piilee **Menachem Beginin** elämässä, oikeistolaisen Likud-puolueen perustajassa ja Israelin kuudennessa pääministerissä. Ennen poliittista nousuaan Begin oli **Irgunin**, sionistisen puolisoitilaallisen ryhmän komentaja, joka oli vastuussa joukosta kiistattomia **terroristisia hyökkäyksiä**:

- **Deir Yassinin joukkomurha** (1948): Yli 100 palestiinalaista siviiliä teurastettiin.
- **King David -hotellin pommitus** (1946): 91 ihmistä kuoli brittiläisessä hallintokeskuksessa.
- **Britannian suurlähetystön pommitus** Roomassa ja **Hotel Sacherin pommitus** Wienissä olivat kansainvälisiä terroritekoja.

- Britannian mandaattihallinto asetti **10 000 punnan palkkion** Beginin päästä. Hän oli kaikkien aikakauden oikeudellisten ja poliittisten määritelmien mukaan **terroristi**.

Siitä huolimatta Begin astui myöhemmin Israelin Knessetiin, perusti Likud-puolueen ja tuli pääministeriksi. Nykyään hänen nimensä koristaa moottoriteitä ja akateemisia laitoksia Israelissa.

Vertaile tätä siihen, miten palestiinalaisia kohdellaan. Kaikki aseellinen vastarinta sotilaallista miehitystä vastaan, vaikka se kohdistuisi sotilaisiin tai laittomiin siirtokuntalaisiin, leimataan välittömästi terrorismiksi. Samat teot, jotka auttoivat perustamaan Israelin, juhlitaan; sorrettujen vastaavat teot demonisoidaan.

Tämä tekopyhyys ei ole sattumaa – se on perustavanlaatuista.

“Sota”, joka ei ole sitä

Israel esittää Gazan kampanjansa sotatoimina. Silti se kieltäytyy tunnustamasta Palestiinaa valtiona ja Hamasia laillisena taistelujoukkona. Tämä tahallinen monitulkintaisuus antaa Israelille mahdollisuuden välttää oikeudellisia velvoitteita molempiin suuntiin: se vetoaa sodan lakeihin oikeuttaakseen pommitukset, mutta kieltää **sotavankien (POW)** aseman vangituilta taistelijoilta. Israelilaisia vankeja kutsutaan “panttipaaneiksi” riippumatta heidän sotilaallisesta asemastaan, kun taas palestiinalaisilta evätään sekä lailliset oikeudet että inhimillinen arvokkuus.

Tämä ei ole pelkkä ristiriita – se on **epäsymmetrisen sodankäynnin järjestelmä, joka on oikeutettu oikeudellisella manipulaatiolla**.

Alkuperäisyys aseena

Sionistinen ideologia väittää 3 000 vuotta vanhaa yhteyttä Israelin maahan, usein sekoittaen **hengellisen perinnön poliittiseen suvereniteettiin**. Kuitenkin suurin osa nykyisistä juutalaisista israelilaisista on **eurooppalaisten maahanmuuttajien** jälkeläisiä, joista monet saapuivat 1900-luvulla. Samaan aikaan palestiinalaiset – muslimit, kristityt ja juutalaiset – olivat eläneet maassa jatkuvasti sukupolvien ajan ennen vuoden 1948 Nakbaa.

Vuonna 1917 yli **95 % Palestiinan väestöstä oli arabiankielisiä**. Heprea oli liturginen kieli, ei puhekieli. Sionistinen alkuperäisyysvaatimus ei usein pyri jakamaan maata, vaan poistamaan palestiinalaisten läsnäolon kokonaan.

Todellinen alkuperäisyys ei ole väline syrjäyttämiseen – se on kutsu rinnakkaiseloon. Sionismi on kuitenkin käyttänyt paluun kieltä oikeuttaakseen jatkuvan kolonialistisen laajentumisen.

Johtopäätös: Käänteisyyteen perustuva projekti

Sionismi, sellaisena kuin Israelin valtio sitä harjoittaa, kääntää jokaisen eettisen ja oikeudellisen normin, jota se väittää puolustavansa. Se vaatii maailmaa, jossa:

- **Miehitys on puolustusta, ja vastarinta on terrorismia**
- **Etnokratia on demokratiaa**
- **Historiallisesta muistista tulee omistusoikeus**
- **Sotarikolliset tulevat pääministereiksi**
- **Juutalaiset toisinajattelijat pyyhitään pois, ja juutalainen nationalismi rinnastetaan juutalaiseen identiteettiin**

Näiden käänteisyyksien hyväksyminen tarkoittaa sellaisen todellisuuden hyväksymistä, jossa totuus on se, mitä valta sanoo sen olevan. Mutta miljoonat ihmiset – palestiinalaiset, antisionistiset juutalaiset ja periaatteelliset liittolaiset – kieltäytyvät osallistumasta tähän farssiin. He vaativat, että lakia sovelletaan tasapuolisesti. Että demokratia tarkoittaa tasa-arvoa. Että historiaa kunnioitetaan, ei hyödynnetä.

Sionismia vastaan asettuminen ei tarkoita juutalaisia vastaan olemista. Se tarkoittaa **juutalaisten kanssa olemista**, kuten Einstein, joka näki sen väkivallassa loputtomien sotien tulevaisuuden. Se tarkoittaa maailman vaatimista, jossa oikeutta ei keskeytetä minkään valtion vuoksi, riippumatta siitä, kuinka pyhäksi se väittää olevansa.

Sionismi on vaatinut järjen keskeyttämistä. On aika lopettaa tämä farssi.